

Stanowisko ZPP ws. przywrócenia możliwości inwestowania w lądową energetykę wiatrową

Związek Przedsiębiorców i Pracodawców jako organizacja zrzeszająca zarówno wytwórców jak i odbiorców energii, pragnie zaprezentować swoje stanowisko odnośnie propozycji szybkiej ścieżki legislacyjnej przywracającej możliwości inwestowania w lądową energetykę wiatrową. **Waga i format problemów związanych z praktycznym wygaszeniem rozwoju tej najbardziej ekonomicznie pożądanej formy produkcji energii elektrycznej, jest powszechnie znana.** ZPP z uwagą i z aprobatą śledzi wszelkie próby unormowania sytuacji w tym zakresie, w związku z czym popieramy stanowiska innych organizacji związanych z energetyką odnawialną, zmierzające do prawidłowego uregulowania problematyki związanej z procesem inwestycyjnym w lądowe elektrownie wiatrowe.

Uważamy także iż realizacja inwestycji, polegających na budowie instalacji wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej energię wiatru, powinna być poprzedzona rzetelnie przeprowadzoną oceną oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko która swoje odzwierciedlenie będzie miała w prawidłowo wydanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach tego typu przedsięwzięcia. Uznajemy również, że właściwie przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko, w oparciu o przepisy **Ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko**, stanowi wystarczający instrument prawny, aby właściwie ocenić zakres oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Ocena ta obejmuje również szereg elementów społecznych, w tym oddziaływanie na zdrowie ludzi.

Kwestia lokalizowania inwestycji w zakresie elektrowni wiatrowych jest oceniana strategicznie, na etapie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko oraz indywidualnie i konkretnie na etapie udziału społeczeństwa w dyskusji o ochronie środowiska na obszarze planowanej inwestycji. Obie procedury, zarówno planistyczna jak i środowiskowa, obejmują udział społeczny, w tym społeczności lokalnej. Następnie weryfikowane są istotne elementy z decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w zakresie ich uwzględnienia w pozwoleniu na budowę. Prawidłowo przeprowadzona procedura uzyskiwania pozwolenia na budowę elektrowni wiatrowej naszym zdaniem **gwarantuje brak jakichkolwiek uciążliwości** związanych z późniejszą eksploatacją turbin.

Modyfikacja „zasady 10 h”

W naszej ocenie zasadne jest, aby lokalizacja elektrowni wiatrowych następowała **wyłącznie na podstawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego**, czego skutkiem jest konieczna modyfikacja „zasady 10 h”. Takie rozwiązanie będzie sprzyjało zachowaniu ładu planistycznego, a dla inwestorów będzie w większym stopniu gwarantowało bezpieczeństwo prawne, niż przy posługiwaniu się decyzją o warunkach zabudowy.

Naszym zdaniem zasadnicze zmiany powinny nastąpić w przepisie art. 4 ust. 1 ustawy, który to odzwierciedla obecnie obowiązującą tzw. „zasadę 10 h”. Modyfikacja tej zasady powinna uwzględniać

funkcję gwarancyjną, którą gwarantuje również oparcie całości rozwiązania na planie miejscowym, którego postanowienia będą uwzględniać dodatkowe wytyczne.

Mając na uwadze powyższe, uważamy że **strefa 500 m** od elektrowni wiatrowej to wystarczający dystans dla spełnienia wszelkich warunków lokalizacyjnych. Z całą pewnością nowoczesne **turbiny wiatrowe w takiej odległości spełnią najbardziej rygorystyczne wymagania związane z poziomem hałasu i wymogi ochrony środowiska.**

Stoimy na stanowisku że **istniejące Miejskowe Plany Zagospodarowania Przestrzennego**, zawierające strefy ochronne powinny stanowić podstawę do uzyskania pozwolenia na budowę.

Uchyleniu natomiast powinien ulec ust. 2 w art. 4 ustawy, jako nieprzystający do celu regulacji, a wprowadzający znaczne ograniczenia w lokalizowaniu elektrowni wiatrowych. Przepis ten wprowadza minimalną odległość od form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 i 5 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2018 r. poz. 1614, 2244 i 2340). **W naszej ocenie, absolutnie kluczowym jest, aby chronić obszary cenne przyrodniczo**, jednak obecny ust. 2 w art. 4 ustawy nie ma żadnej podstawy merytorycznej.

Decyzja o lokalizacji elektrowni wiatrowych względem form ochrony przyrody powinna być podejmowana w oparciu o dedykowaną temu zagadnieniu procedurę oceny oddziaływania na środowisko.

Za niezwykle istotne uważamy wszelkie zmiany legislacyjne umożliwiające rekonfigurowanie elektrowni wiatrowych np. poprzez zastąpienie planowanych uprzednio **turbin nowymi, o lepszych parametrach wydajnościowych**, a mniejszej emisji hałasu – tj. zmiany do art. 13 ust. 3b.

Koncepcja podejścia w zakresie oczekiwania zaoferowania wymiernych korzyści dla społeczności lokalnej

Stoimy na stanowisku, że jakkolwiek transfer środków od inwestora do społeczności lokalnej powinien być: prosty, transparentny, lokalny, ale również przewidywalny dla inwestorów w długoterminowym horyzoncie czasowym. Transfer tych środków powinien być widoczny dla mieszkańców gminy.

Tak jak poniżej to przedstawiamy, naszym zdaniem, forma deklaracji inwestorskiej, jako zobowiązanie inwestycyjne developera, uważamy zarówno jako rozwiązanie oczekiwane przez lokalne społeczności jak i całkowicie zgodne z obowiązującymi przepisami prawa.

W tym kontekście uważamy również, że zasadne jest wprowadzenie wymogu corocznego podawania do publicznej wiadomości przez gminy:

- wielkości wpływów z podatku od nieruchomości od właścicieli farm wiatrowych, w tym wskazania, jaki procent ogólnych wpływów z podatku od nieruchomości w gminie i procent całości budżetu gminy pochodzi z ww. wpływów,
- wydatków finansowanych z budżetu gminy w wysokości adekwatnej do ww. wpływów, dotyczących bezpośrednio obszaru lokalizacji inwestycji.

Związek Przedsiębiorców i Pracodawców

Zarząd: Cezary Kaźmierczak – Prezes, Marcin Nowacki - Wiceprezes

Uważamy że problem” lokalnej gratyfikacji „ związanej z inwestycjami w farmy wiatrowe powinien być bardzo głęboko przedyskutowany zarówno przez inwestorów posiadających doświadczenie w realizacji podobnych inwestycji w Polsce jak i przez środowiska prawnicze mające doświadczenie w rozwiązywaniu lokalnych problemów inwestycyjnych.

Jest to temat niezwykle wrażliwy w naszych krajowych warunkach i podjęcie niewłaściwych decyzji może ponownie uniemożliwiać inwestycje.

Sugerujemy podjęcie głębszej analizy protestów społecznych przed podjęciem ostatecznych decyzji w tym zakresie.

Ze swej strony w tym zakresie pragniemy zaproponować formę pewnego rodzaju „**Infrastrukturalnej Deklaracji Inwestorskiej**„ czyli zobowiązania przyszłego inwestora do poprawy lokalnych warunków dotyczących miejscowej infrastruktury, tym bardziej że każdy inwestor przed podjęciem decyzji o przystąpieniu do prac projektowych , musi dobrze ocenić warunki lokalne i koszty z tym związane.

Ponadto, mając na uwadze wcześniej wskazane zastrzeżenia, widzimy możliwość **zaproponowania innych przepisów**, które usankcjonowałyby ponoszenie przez inwestora wydatków na rzecz społeczności lokalnej jednocześnie wskazując, że to po stronie gminy będzie decyzja, czy pobierać dodatkową opłatę, ponad należności ponoszone przez inwestora w związku z podatkiem od nieruchomości.

Tego rodzaju mechanizm, z możliwie szerokim katalogiem działań, powinien jednocześnie zobowiązywać jednostkę samorządu terytorialnego do wydatkowania środków z **korzyścią dla sołectw** na którym terenie są zlokalizowane inwestycje.

Wydaje się to rozwiązaniem najprostszym i generującym najmniej dodatkowych kosztów administracyjnych, jednocześnie spełniającym zakładany cel.

Jednocześnie ustawowe uregulowanie limitów dla tego rodzaju mechanizmu zapewni, że maksymalny poziom oczekiwanego wkładu na rzecz społeczności lokalnej będzie jednolity na poziomie kraju. Powiązanie z nowo wydawanymi pozwoleniami na budowę pozwoli spełnić wymóg nie ingerowania w inwestycje już gotowe do realizacji.

Jednym z dodatkowych rozwiązań atrakcyjnych dla społeczności lokalnych może okazać się utworzenie rodzaj **lokalnego funduszu partycypacji społecznej**, w którym uczestniczyłaby gmina wraz z inwestorem, a decydujący głos w sprawach dystrybucji środków będzie miało sołectwo na terenie którego znajdzie się inwestycja.

W proponowanym rozwiązaniu pozostawia się do dalszych rozważań wielkość takiego budżetu, sposób wnoszenie opłat, zasady dystrybucji środków.

Jako ZPP rozumiemy intencje wynikające z konieczności zapewnienia lokalnym społecznościom pewnych wymiernych korzyści , niwelujących w pewnym sensie utrudnienia wynikające z planowanych inwestycji.

Jednakże waga tego problemu skłania nas do przeanalizowania całości zagadnienia, i opracowanie takiego systemu który nie zantagonizuje lokalnej społeczności w stopniu uniemożliwiającym powstanie inwestycji.

Związek Przedsiębiorców i Pracodawców

Zarząd: Cezary Kaźmierczak – Prezes, Marcin Nowacki - Wiceprezes

Za całkowicie słuszne uważamy postulaty wprowadzenia wymogów w zakresie dozoru turbin wiatrowych. Jest dla nas zrozumiałe, że jest to element procesu odbudowy zaufania społecznego do technologii wiatrowej. Zasady prowadzeni takiego dozoru proponujemy konsultować z instytucjami uprawnionymi do takich czynności, jak również sugerujemy wykorzystanie doświadczenia innych krajów europejskich w tym zakresie.

Jesteśmy otwarci na wszystkie uwagi do poruszonej problematyki, mając nadzieję że wspólnie wypracujemy najbardziej korzystne propozycje dla Ustawodawcy, idące naprzeciw oczekiwaniom całej branży Odnawialnych Źródeł Energii.

Po uzyskaniu Państwa opinii wypracujemy kompleksowe stanowisko ZPP w przedstawionej sprawie.

Związek Przedsiębiorców i Pracodawców

Zarząd: Cezary Kaźmierczak – Prezes, Marcin Nowacki - Wiceprezes

ul. Nowy Świat 33, 00-029 Warszawa, email/ biuro@zpp.net.pl, tel/ 22 826 08 31, www.zpp.net.pl